

ת"פ 32317/02/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מחמד בן עבדאללה מסאלחה, נסאר בן פואד עמראן

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ו שבט תשע"ט
21 ינואר 2019

ת"פ 32317-02-18 מדינת ישראל נ' מסאלחה ואח'
תיק חיצוני: 508250/2015

לפני	כב' השופט רון סולקין
מבקשים	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד לואי עזאם
נגד	
משיבים	1. מחמד בן עבדאללה מסאלחה 2. נסאר בן פואד עמראן שניהם ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר

החלטה

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס לכל אחד מהם עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בתרופה, בניגוד לסעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; מכירת תרופות שלהן חובת מרשם, בניגוד לסעיף 26(א) ביחד עם סעיף 60(ב)(7) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א - 1981.

כתב האישום עניינו מכירה, ללא מרשם, של תרופות מסוג סטרואידים אנאבוליים, לצורך פיתוח הגוף, וכן תרופות מסוג אנטי אסטרוגניים, לצורך הפחתת תופעות הלוואי מהשימוש בתרופות הראשונות.

בפתח ההליך, הוגש, מטעם ההגנה, כתב בי-דין שהוכתר כ"בקשה להגנה מן הצדק", אך למעשה, הכוונה לבקשה לביטול כתב האישום, בהסתמך על טענה מקדמית של הגנה מן הצדק.

טענותיה המרכזיות של ההגנה, הן כי ננקטו כלפי הנאשמים הליכים בדרך של "אכיפה בררנית", לאור כך שמבירור שנערך, אין בנמצא כתבי אישום פליליים דומים (להבדיל מקובלנות משמעותיות) שהוגשו כנגד אחרים. עוד נטען, כי בפרשה זו כבר ננקטו הליכים משמעותיים, ומשכך - נקיטה בהליך פלילי אינה נדרשת. לטענת ההגנה, נקיטה בהליכים פליליים, במקרה דנן, מהווה "אי צדק משווע הגובלת ברשעות של ממש" (כך בבקשה).

ההגנה נסמכה על תשובה שנתקבלה מהממונה על העמדת מידע לציבור במשרד המשפטים, ממנה עולה, כי לא הוגשו, בשלוש השנים האחרונות, כתבי אישום נוספים בגין צירוף העבירות בגין הועמדו הנאשמים דן לדין. עוד נאמר באותה

תשובה, כי למשרד הבריאות סמכות מקבילה להגשת כתבי אישום נגד רוקחים, וניתן לברר גם במסגרת זו, האם הוגשו כתבי אישום נוספים, שכן תשובת משרד המשפטים מתייחסת רק לכתבי אישום שהוגשו על ידי המשרד.

עוד צירפה ההגנה פלט הליכים משמעותיים, שננקטו כלפי רוקחים בנסיבות שונות.

בתגובת המאשימה נטען, כי לא עלה בידי ההגנה לבסס תשתית ראייתית להוכחת אכיפה בררנית. עוד נטען, כי על אף שכתבי אישום העוסקים במכירת תרופות ללא מרשם אינם בגדר חזון נפרץ,

הרי הוגשו גם הוגשו כתבי אישום במקרים דומים, כאשר מספר כתבי אישום או פסקי דין צורפו לתגובה.

בתשובת ההגנה, שבה על טענותיה.

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה, אין בית המשפט מוצא עילה להורות על ביטול כתב האישום.

כרשות מנהלית הפועלת במסגרת סמכויותיה בדין, עומדת לתביעה הכללית חזקת תקינות הפעולה המנהלית. כך שהנחת היסוד, היא כי כתב האישום הוגש כדין.

עילות הביקורת על החלטות התביעה הכללית בשאלות של העמדה לדין - מצומצמות.

על הטוען לאכיפה בררנית להציג תשתית ראייתית, התומכת בטענותיו. ראו ע.פ. 4855/02 מ"י נ' בורוביץ; כן ראו ע.פ. 3215/07 פלוני נ' מ"י (פורסמו במאגרים).

במקרה דנן, לא הרימה ההגנה הנטל המוטל עליה בנוגע לכך.

ההגנה אכן הצביעה על כך, שלא הוגשו כתבי אישום, בשלוש השנים האחרונות, כתבי אישום שהוגשו על ידי פרקליטות המדינה, בגין אותו צירוף עבירות.

ברם, לצורך הוכחת טענה של אכיפה בררנית, היה על ההגנה להצביע על כך, שאכן נתפסו נאשמים בעבירות בנסיבות דומות ממש, נאספו די ראיות, ולמרות זאת - לא הוגשו כתבי אישום. לכך - לא הונח בסיס מטעם ההגנה.

יתר על כן, גם בנוגע לשאלה האם הוגשו כתבי אישום בגין עבירות דומות בנסיבותיהן, לא עלה בידי ההגנה להציג תמונה ברורה. לא הוברר, האם הוגשו כתבי אישום דומים על ידי משרד הבריאות, על אף שבמכתב התשובה הוצע להגנה לפנות ולברר זאת; לא הוצגו נתונים מעבר לתקופה בת שלוש שנים (צודקת התביעה, לעניין זה, כי כתבי אישום מסוג זה

אינם חזון נפרץ, כך שפרק זמן בן שלוש שנים, אינו מספיק לצורך הביורור; כמו כן, הביורור נערך רק לגבי צירוף העבירות שבכתב האישום, אך אין בכך כדי להראות, שלא הוגשו כתבי אישום במקרים דומים אחרים, תוך נקיטה בסעיפי אישום מעט שונים.

אף הפלט שהוגש מטעם משרד הבריאות אינו מפורט ברמה כזו, שניתן לבחון, האם המדובר היה במקרים דומים למקרה דנן. אכן, בפלט האמור מספר מקרים בודדים שעניינם ניפוק תרופות, לרבות סטרואידים, ללא מרשם. ברם, אין כל ידיעה בנוגע לנסיבות העבירה, היקפה, דיות הראיות שנאספו (בידוע, שרף הראיה בהליך מנהלי שונה מהרף הנדרש בהליך פלילי); כמו כן, אין כלל ראיה, האם ננקט הליך פלילי בשל כך, אם הליך שננקט באמצעות משרד הבריאות ואם הליך שננקט על ידי התביעה הכללית, תוך העמדה לדין בגין סעיפי עבירה שאינם זהים בדיוק.

כלעומת זאת, עלה בידי התביעה הכללית להצביע על מספר מקרים, מהשנים האחרונות, בהם הוגשו כתבי אישום פליליים, על ידי התביעה הכללית, בגין פרשות דומות, לעתים תוך העמדה לדין בגין סעיפים שונים, אך בפרשות שעניינן דומה.

העבירות הנטענות, על פניהן, אינן עבירות נפוצות, כך שאין לצפות, כי כתבי האישום בגינם יהיו זהים לחלוטין. כל מקרה - לפי נסיבותיו.

העבירות הנטענות, הן כאלה שקיים אינטרס ציבורי להעמיד בגין לדין, לצורך השמירה על בריאותם וחיהם של האזרחים.

הפעילות המתוארת בכתב האישום, לכאורה, היא שיטתית, מסחרית, על ידי רוקחים מקצועיים, בבתי מרקחת שבבעלותם או בניהולם. הדבר מעניק משנה תוקף לאינטרס הציבורי העומד בבסיס בירור הדין במקרה דנן.

נקיטה בהליכים משמעותיים אינה משליכה על ההליך הפלילי, ופעמים רבות, כאשר עוסקים בבעלי תפקידים הדורשים רישוי מיוחד ונטען, כי מעלו בתפקידם - ננקטים הליכים הן במישור המשמעתי והן במישור הפלילי.

מכל המקובץ, עלה בידי התביעה הכללית להצביע על כך, שגם לגוף העניין, אין בסיס לטענה בדבר אכיפה בררנית במקרה דנן.

לאור האמור - דוחה בית המשפט את הטענה המקדמית.

על ההגנה להשיב על האישום במועד הדיון הקרוב והצדדים יהיו ערוכים לדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ט, 21 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.